

(⁹) וכן נזהגין ועצן לעיל (סימן יא סעיף ב): **י.** יִבְשָׁמֶסְמִינִן הַנֶּקֶבִים בְּמִרְצֵעַ * כְּעֵין אוֹתִיּוֹת, אֶף עַל פִּי שֶׁנֶּקֶל לֵאמֹר יְהוּדֵי * לְזִיף אֵין חוֹשְׁשִׁין, * מִשּׁוּם דְּמִרְתַּת הָאִינוּ יְהוּדֵי פֶן יִבִּיר יִשְׂרָאֵל (¹⁰) בְּטָבִיעוֹת עֵין: **יא.** עוֹר שֶׁעָבְדוּ שְׂלֹא לִשְׁמוֹ אִם יֵשׁ תִּקּוֹן לְחֹזֶר לַעֲבֹדוֹ לִשְׁמוֹ, יִתְבָּאֵר בְּטוֹר יוֹרֵה דָעָה (¹¹) סִימָן רַעָא: **יב.** * יְהִיָּה הַקָּלָף מַעוֹר בְּהִמָּה וְחִיָּה וְעוֹף (¹²) * הִטְהוּרִים, * אֶפְלוּ מִנְבֵּלָה וּטְרֵפָה שְׁלֵהֶם, אָבֵל לֹא מַעוֹר בְּהִמָּה וְחִיָּה וְעוֹף הַשָּׂמָיִם, דְּכֹתִיב לְמַעַן תִּהְיֶה * תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ מִמִּין הַמָּטָר לְפִיךָ. וְלֹא מַעוֹר דָּג אֶפְלוּ הוּא טְהוֹר, מִשּׁוּם דְּנִפְשֵׁי זַחְמָה: **יג.** * יְהִיָּה הַקָּלָף שְׁלֵם, שְׂלֹא יִהְיֶה בּוֹ נֶקֶבִים שְׂאִין חֲדָיו עוֹבֵר עָלָיו, וְיִהְיֶנוּ שְׂלֹא תֵהָא * הָאוֹת נִרְאִית בּוֹ חִלּוּקָה (¹³) * לַשָּׁמַיִם: **יד.** * הַסּוֹפְרִים הַזֵּרִזִּים

מלך, מלך

• תחוררים, צנ באר היטב. רָכַמְת בַּבְכוּר שׁוּר בְּשֶׁמֶת דָּן קוּחַ, מִיָּנִין שְׂאִין מוֹחֲבֵן תַּפְלִין כִּי, וְהָאֵל עַל מִי מִה שְׂעָאֲנִי אֲחִית אֲחִית אֲחִית לִכְתֵּם תַּפְלִין עַל בְּנֵי עוֹר בְּהִמָּה שְׂחֹרֶה שְׂעָבְדָה נְעִישִׁית עֲבֹדָה יָרָה, וְהַעֲלִיתוּ מִיָּנִין מִשׁ שְׂעָבְדוּ בְּנֵי מִי מִהֶרֶץ (וְהָאֵל לִרְמֵם בְּשִׁמְשׁוֹתָיו עֲבֹדָה יָרָה) וְהִיתִי דָּמָר מִיָּנִין מִשׁ בְּהִמָּה, וְהָאֵל מִיָּנִין שְׂעָבְדָה נְעִישִׁית עֲבֹדָה יָרָה עַל הַמִּין. וְסָפֵר תַּשְׁבִּחוֹתָיו וְהַגִּלּוּ מִן הַיָּנִין וְהַבִּלְעִי עַל הָאֲבִדִין, אֵלֶּה אֲשֶׁל לְרִשְׁתִּי הַתּוֹסֶפֶת וְהַנֶּהֱנָה עַל הַמִּין הַמִּזְמֵר מִלֵּל מִיָּנִין: שֵׁל לֵאמֹר עֲבֹדָה יָרָה אֲתָשֶׁל לִמֹּת כִּי, צֵן שָׁמֶ: • לִשְׁמֵם: צֵן באר היטב. וְצֵן בְּהַשְׁבֵּת הַנֶּהֱנָה מִצֵּנָה הַמִּסְבָּר, וְשֵׁל חִהּ יוֹתֵר מִשְׁל בְּהִמָּה, וְהָאֵל שְׂחֹרֶה עֲרִיף מִשְׁל חִהּ שְׂחֹרֶה מִשְׂחֹרֶה: כִּי עֲרוֹמֲתֵי בְּשָׂר תַּפְלִין וּמוֹחוֹת, וְכֹחַ בְּהִמָּה מִשְׂחֹרֶה שְׂחֹרֶה וְהַעֲלִיתוּ לְחִמְיָר. עוֹר שֵׁל הַמִּזְמֵר וְרֹבֶעֶת וְרֹבֶעֶת אֲסוּר לִכְתֵּם תַּפְלִין וּמוֹחוֹת:

באר ה'לכה

הקלף, והיה על פתח מגרע גרע, דבחתרות חסיד אפלו לא היה כעבוד ראשון שום אמירה לעבדים מהני, כמו שנתראה מדבריה חסור מורה דעה שם, וכאן צריך על פתח אמירה לעבדים, המסיע לבד אין בו ממש, אלא על פתח הכנות חסיו"ו כמה שכתב במסיעו, אין רוצה לומר שיעשה איזה מעשה בסייע העבדים, עבדו זו בוראי אין בו ממש, אלא רוצה לומר, שיעשה אם הוא איזה מעשה עבדו בלי העבדים, וסברת חסיו"ו לומר דון בוראי, חשיב חומצה מעליה לקדשה, כיון דכלל גמר הישראל לא היה עדין חסור מעבד, ועד כאן לא התמירו החסידים אלא דתקון הקלף ופרוטטו זה לא חשיב חומצה לקדשה, כיון דהכר נגמר למאכלת העבד, אבל כפי שיעשה מעבד מעשה גמור, לא עשיתו לא היה חסור נגמר כעבדו, מהני, ועל זה ראוי ראה מהתורות הדק ושואו קלף כראיתי בסור, פורש, והלא לענין שבת בוראי אין עבד אחר עבד, וכמו שמבאר בדלקות שבת לענין שאר מלאכות, וכאן מהני, אלא על פתח הדין לא כפי ענין שיעשה ששאר מעשה חסידים ששאי חומצה מעליה לקדשה, אם כן בלי שום משעושה האמר מעבד עצמו, דזה בוראי מקלף עבד אף לענין שבת נקמו ממה שכתב ר' עז, ודוק, ויהי מלח, ויהי עבד, אלא דלא צריך שם כן מליח בעלמא שצדו שם עוד עליה ולא קלף, כראיתי בשבת דף עט, חזי משום עבד, אם כן כל שכן משעושה צדו לך, ובזה נגמר עליה מלאכת עבדו להחיר על ידי זה קלף אלא דפשיטא, ומה, כל שכן דמקרי עבד לענין לשמה, ואם כן אין אנו צריכין לומר יומיה סוף על תחלתו, ובסופו לבד י', וממילא אין אנו צריכין גם כן לומר שיעשה לעבדים בתחלתו לעשות לשמה, וכזה יוסר כל הקשישות מדבריה חסיד הרב ס"א היצא מדברינו, השני ענין סיוע יע, אם עשה פעלה משתפות העבדים ואפלו בתחלתו, וזה רואי לא מהני גם באופן שמבאר לעבדים להן לתוך חסיד יצאנה ואפלו זה לא מהני רק להחירא, ובזה מירי השלחן ערך שבת וסיעה אמת כעבדו, אבל רואי אם עשה פעלה בעצמו למלאכת העבד, ואי שחלתו

שמעך דעין

לוח עמוד היומי: יום ה ט אב תשסב • יום ו לג תמוז תשסז • שבוע יט סיון תשעב • יום א כה אייר תשנז • יום ב א אייר תשסב